

РЕШЕНИЕ

№ 21990

гр. София, 01.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6824** по описа за **2024** година докладвано от съдия Добромир Андреев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

С Решение № 20123475 от 23.05.2024 г., постановено по н. а. х. дело № 13922/ 2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 102 състав е отменено Наказателно постановление № Р-10-530/ 29.09.2020 г., издадено от заместник - председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, с което на основание чл. 23, ал. 2, т. 1 от Закона за прилагане на мерките срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти /ЗППМЗФИ/ на „М ЛИЗИНГ“ ЕАД са наложени, както следва: 1/ имуществена санкция в размер на 1000 лв. за нарушение на чл. 19, § 1, ал. 1, в частта „тясно свързани с тях лица“, предложение второ в частта „уведомяват емитента“, б „а“, във връзка с чл. 19, § 1, ал. 2 и чл. 19, § 1, ал. 3, във вр. с чл. 19, § 8 от Регламент (ЕС) № 596/2014 - относно сделка с № М2020022800003058; 2/ имуществена санкция в размер на 1000 лв. за нарушение на чл. 19, § 1, ал. 1, в частта „тясно свързани с тях лица“, предложение второ в частта „уведомяват емитента“, б „а“, във връзка с чл. 19, § 1, ал. 2 и чл. 19, § 1, ал. 3, във вр. с чл. 19, § 8 от Регламент (ЕС) № 596/2014 - относно сделка с № М2020022800003059; 3/ имуществена санкция в размер на 1000 лв. за нарушение на чл. 19, § 1, ал. 1, в частта „тясно свързани с тях лица“, предложение второ в частта „уведомяват емитента“, б „а“, във връзка с чл. 19, § 1, ал. 2 и чл. 19, § 1,

ал. 3, във вр. с чл. 19, § 8 от Регламент (ЕС) № 596/2014 - относно сделка с № M2020022800003060.

В срока и по реда на чл. 211, ал. 1 от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН решението е обжалвано от административно-наказващия орган с искане да бъде отменено, като бъде потвърдено отмененото с него НП. Изложени са доводи, че извършените административни нарушения са безспорно установени, без да са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, които да доведат до незаконосъобразност на наказателното постановление. Претендира разноски за всички съдебни инстанции. Прави възражение за прекомерност на адвокатско възнаграждение, в случай че се претендира такова над установените в Наредба № 1/2004 г. размери.

В съдебно заседание пред Административен съд София – град касаторът се представлява от юрк. Г., който поддържа жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – „М ЛИЗИНГ“ ЕАД, редовно призова, не се представлява. Оспорва касационната жалба по съображения изложени в писмен отговор.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевантите с нея касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК провери изцяло съответствието на решението с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима. Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Касационният контрол на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Предмет на спора пред Софийски районен съд е НП № Р-10-530/ 29.09.2020 г., издадено от заместник - председателя на КФН, с което на основание чл. 23, ал. 2, т. 1 от ЗППЗФИ на „М ЛИЗИНГ“ ЕАД са наложени три имуществени санкции в размер на 1000 лв. всяка за нарушения на чл. 19, § 1, ал. 1, в частта „тясно свързани с тях лица“, предложение второ в частта „уведомяват емитента“, б „а“, във връзка с чл. 19, § 1, ал. 2 и чл. 19, § 1, ал. 3, във вр. с чл. 19, § 8 от Регламент (ЕС) № 596/2014.

След анализ на събраните доказателства СРС е обосновал извод за незаконосъобразност на НП. Приел е, че отговорността на дружеството е ангажирана при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, неправилно приложение на материалния закон и при липса на извършени административни нарушения.

Към момента на разглеждане на делото в открито съдебно заседание и на постановяване на настоящото решение, предвидената в закона абсолютна погасителна

давност е изтекла. Поради горното настоящият съдебен състав намира, че не следва да разглежда първоинстанционното решение по съществото му, а следва да бъдат изложени аргументи само относно прилагането на института на абсолютната погасителна давност и аргументи относно изтичането ѝ пред настоящата инстанция.

Съгласно чл. 11 ЗАНН по въпросите на обстоятелствата, изключващи административнонаказателната отговорност, се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в този закон не се предвижда друго. Препращането по чл. 11 ЗАНН е към всички изключващи отговорността обстоятелства, уредени в общата част на НК: а) основанията, изключващи санкционирането и изтърпяването на наказанието; б) основанията за освобождаване от отговорност; в) основанията за освобождаване от изтърпяване на наложеното наказание. Давността попада в първата група и е без съмнение обстоятелство, изключващо наказателната отговорност – тъй като тя може да се осъществи само чрез наказателния процес, прекратяването му с изтичане на давността осуетява тази отговорност и като краен резултат я погасява. Същевременно ЗАНН няма собствена регламентация по този въпрос, поради което уредбата относно погасяването на наказателното преследване по давност от общата част на НК е субсидиарно приложима в административнонаказателния процес съгласно чл. 11 ЗАНН (Тълкувателно постановление № 1/ 27.02.2015 г. на ВКС и ВАС по т. д. 1/ 2014 г.).

С изтичането на предвидената от закона погасителна давност се изключва всяко административнонаказателно производство - чл. 79, ал. 1, т. 2 НК вр. чл. 11 ЗАНН. Така административнонаказателната отговорност се погасява, тъй като извън рамките ѝ нейното осъществяване не е допустимо. Последиците са както процесуални, така и материалноправни – тя погасява ангажирането на отговорността – наказателна или административнонаказателна на нарушителя, но и препятства санкционирането му. При положение, че законодателят е предвидил, че с изтичане на сроковете за реализирането ѝ, наказателната отговорност за престъпления се преклудира, по аргумент на по - силното основание това важи по идентичен начин и за административнонаказателната отговорност за административни нарушения. Продължителността на давността за тях съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 НК вр. чл. 11 ЗАНН е 3 години. Съгласно чл. 80, ал. 3 НК вр. чл. 11 ЗАНН срокът ѝ тече от довършването им. Спира съгласно чл. 81, ал. 1 НК вр. чл. 11 ЗАНН, когато преследването зависи от разрешаването на предварителен въпрос с влязъл в сила съдебен акт. Прекъсва се по чл. 81, ал. 2 НК вр. чл. 11 ЗАНН с всяко действие на надлежните органи, предприето към санкционираното лице, след което почва да тече нова давност. Независимо колко пъти и/или за какъв период от време давността е спирана и прекъсвана, обаче, съгласно чл. 81, ал. 3 НК вр. чл. 11 от ЗАНН производството по вменена отговорност на всяко едно административно нарушение се изключва, ако е изтекъл срок, който с една втора надвишава този по чл. 80, ал. 1, т. 5 НК вр. чл. 11 НК. В отсъствието на норма в ЗАНН за абсолютната погасителна давност и предвид препращането по чл. 11 ЗАНН, субсидиарно приложими са чл. 81, ал. 3 вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 НК.

В случая с НП№ Р-10-530/ 29.09.2020 г., издадено от заместник - председателя на КФН, на основание чл. 23, ал. 2, т. 1 от ЗПМПЗФИ на „М ЛИЗИНГ“ ЕАД са наложени три имуществени санкции в размер на 1000 лв. всяка за нарушения на чл. 19, § 1, ал. 1, в частта „тясно свързани с тях лица“, предложение второ в частта „уведомяват емитента“, б „а“, във връзка с чл. 19, § 1, ал. 2 и чл. 19, § 1, ал. 3, във вр. с чл. 19, § 8 от Регламент (ЕС) № 596/2014, извършени на 06.03.2020 г. Това именно е моментът, от

който започва да тече давността за административнонаказателното преследване съгласно чл. 80, ал. 3 НК вр. чл. 11 ЗАНН. Според правната уредба, в сила по време на извършването му и затова приложима съгласно чл. 3, ал. 1 ЗАНН, абсолютната давност е 4 години и 6 месеца (3 години по чл. 80, ал. 1, т. 5 НК (изм. - ДВ, бр. 26 от 2010 г.) вр. чл. 11 ЗАНН с половината от тези 3 години, равняваща се на 1 година и 6 месеца по чл. 81, ал. 3 НК вр. чл. 11 ЗАНН). Така при начален момент 06.03.2020 г., срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 80, ал. 1, т. 5 НК (изм., ДВ, бр. 26 от 2010 г.) вр. чл. 11 ЗАНН от 4 години и 6 месеца е изтекъл на 06.09.2024 г. Не подлежи на удължаване вследствие на спиране или прекъсване на течението ѝ с каквито и да е процесуални действия в досъдебната и/или съдебната фаза на административнонаказателния процес. Няма нормативни изключения, заради които да не важи.

Приложимата в случая погасителна давност по чл. 80, ал. 1, т. 5 НК (изм. - ДВ, бр. 26 от 2010 г.) вр. чл. 81, ал. 3 НК вр. чл. 11 ЗАНН е изтекла на 06.09.2024 г. Давността подлежи на прилагане служебно, тъй като с изтичането ѝ държавата губи материалното си право и да наложи наказание на дееца, и да изпълни вече наложеното такова (Тълкувателно постановление № 1/15 г. на ВКС и ВАС). Давността погасява административнонаказателната отговорност, тъй като прави недопустимо административнонаказателното производство, в рамките което тя може да се осъществява.

Водим от горното Административен съд – София град, I-ви касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила Решение № 20123475 от 23.05.2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 102 състав по н.а.х.д № 13922/ 2020 г.

ПРЕКРАТЯВА административнонаказателното производство поради изтекла абсолютна погасителна давност.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: